

stiger selvfølgelig ikke i samme Forhold som Indtægten. Men hvor det i hvert Fald ikke er Tilfældet, er lige over for de næringsdrevende. Der kan man ganske sikkert ikke sige, at den Progressivitet, der maatte være til Stede her, falder sammen med Indtægten's Stigning. Det kan man ikke sige, tværtimod maatte; Skatten vil der komme til at virke som en Næringsstat, og det ikke som en Netto-næringsstat, men som en Bruttonæringsstat, hvilket jeg heller ikke kan indse er særlig retfærdigt. I hvert Tilfælde maa jeg være enig med ærede Medlemmer i, at selv om man er nødsaget til at gaa ind paa det foreliggende Forslag, kunde man ikke gaa ind paa at gøre denne Skat til en almindelig Suppleringsstat til de bestaaende Skatter; men efter at have hørt den højtærede Minister erklære, at paa det Punkt var han meget villig til at give efter og gaa ind paa de Anstuelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) og andre ærede Medlemmer, skal jeg altsaa ikke lægge særlig Vægt herpaa. Spørgsmaalet er da det, som jo særlig blev fremhævet af det ærede Medlem for Københavns Amt's 4de Valgkreds (Alberti), om det er nødvendigt at paalægge ny Skatter. Her kan jeg ganske henholde mig til, hvad der er fremkommet fra den højtærede Minister, fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) og fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein), der kan ikke være nogen Tvivl om, at selv om man et Par Aar endnu kunde holde det gaaende uden ny Skatter, saa blive dog ny Skatter meget snart nødvendige. En stor Kommune som København bør i alt Fald ikke stilles saaledes, at den ikke kan gennemføre de Arbejder paa forskjellige Omraader, som ere nødvendige, for at Kommunen kan udvikle sig saaledes, som vi alle, ikke alene Københavns Indbyggere, men hele Landets Indbyggere maa ønske, at den kommer til at udvikle sig. At kaste alt over paa Fremtiden gennem Laan vilde være højest uforsvarligt. I saa Henseende maa jeg være enig med det ærede Medlem, det sidst havde Ordet, og naar der tales om Besparelser, ja saa har jeg ikke stor Tro paa, at disse ville blive mulige. I ethvert Tilfælde, skulde Besparelserne gaa ud paa, at man, som det er foreslaaet, indskrænkede Udgifterne til Skolebygningerne, at man paa anden Maade ikke gennemførte de Foranstaltninger, som Københavns Kommune mener bør gennemføres, paa en god og forsvarlig Maade som hidtil, saa vilde man dog vistnok fra alle Sider

beklage det. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amt's 2den Valgkreds (S. Hage) udtalte, at man gaar for vidt paa enkelte Omraader f. Eks., for Skolernes Vedkommende, saa har jeg en anden Mening. Jeg mener, at man ikke paa dette Omraade gaar for vidt lige over for den Del af Befolkningen, der har Nytte af disse Skoler, men at man ikke gaar vidt nok fra Københavns Kommunes Side lige over for den lavere Middelklasses Børn. Jeg mener, at det er en kommunal Opgave, man bliver nødt til at tage op her i Byen, og som delvis ogsaa er taget op rundt om i Købstæderne, at man ogsaa sørger for at skaffe først og fremmest ordentlige Bygninger til Stede til Mellemklassens Børn. Det er den Vej, man efter min Mening skal gaa i en stor Kommune som København, derimod ikke den Vej at gøre Indskrænkninger i Udgifterne lige overfor Kristolens eller den saakaldte Betalingskoles Børn. Men naar det altsaa maa erlendes — og det tror jeg, alle efterhaanden ere blevne enige om — at det er nødvendigt, at Københavns Kommune faar større Indtægter, saa er Spørgsmaalet det, ad hvilken Vej skulle de staves? Skønt jeg, som jeg har udtalt, aldeles ikke sympatiserer med det Forslag, der foreligger, skal jeg herved erklære, at med den Ændring i § 14, som fra flere Sider er bragt frem, kan jeg meget godt stemme for Lovforslaget til hvende og sidst, naar det ikke er muligt at faa noget andet og bedre. Men en lille Undersøgelse, om det ikke vilde være muligt at faa noget andet, maa dog være tilladt. Jeg kan ikke ganske se bort fra, at der her for Tinget foreligger et Forslag indbragt af den højtærede Minister om den interkommunale Bestatning, hvortil der er optaget Forslag til Bestatning baade af Aktieselskaber og af juridiske Personer. Jeg har den Ære at være Medlem af det Udvalg, der behandler denne Sag, saa jeg er nogenlunde inde i det. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det vilde være umuligt at udtale sig om, om Københavns Kommune vil have stor Fordel af Gennemførelsen af den interkommunale Bestatning; i ethvert Tilfælde vil det rimeligvis være en Del Aar, inden Byen vil faa forøgede Indtægter ad den Vej. Derimod vil den ganske sikkert ud af en rimelig Bestatning af Aktieselskaber og juridiske Personer saa ikke saa lidt; det ærede Medlem for Ålborg (Bramsen) mente ca. 200,000 Kr. Han udtalte samtidig, at det var en meget ringe Indtægt, og naturligvis, naar man gerne vil have en Million, er 200,000 Kr. ikke meget, men Penge er det